

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 31PP/28/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010574
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Harangozo
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125010574.3

Uznesenie

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Harangoza a členov senátu JUDr. Ladislava Marasa a PhDr. Viktora Remetu, v trestnej veci odsúdeného menom A. B., nar. XX.XX.XXXX v B. o žiadosti odsúdeného na podmienené prepustenie, na verejnom zasadnutí dňa 01.10.2025 v Prešove, takto

rozhodol:

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na podmienky uvedené v § 66 ods. 1 Tr. zákona a v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku súd návrh odsúdeného menom A. B., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. A. XX, okr. Prešov, t.č. ÚVV a ÚVTOS Prešov na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 3T/102/2006 zo dňa 20.12.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/15/2008 zo dňa 28.02.2008 vo výmere 20 (dvadsať) rokov a trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/97/2003 zo dňa 01.06.2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2To/119/2007 zo dňa 24.01.2008 vo výmere 4 (štyroch) rokov, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 22.04.2025 bola súdu doručená žiadosť odsúdeného A. B. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú odôvodnil tým, že splnil formálne dôvody uvedené v § 67 Tr. zákona a že výkon trestu ho zmenil a uvedomil si, že to čo spáchal, bolo veľmi zlé.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/97/03 zo dňa 01.06.2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2To/119/07 zo dňa 24.01.2008 bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na štyri roky v I. NVS, pričom bol uznaný vinným z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005; dňom 10.07.2008 došlo k zmene väznice z I. NVS na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia; dňom 17.03.2021 došlo k zmene väznice z ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia na ústav na výkon trestu so stredným stupňom stráženia; dňom 08.08.2024 došlo k zmene väznice z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia na ústav na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/102/06 zo dňa 20.12.2007 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/15/08 zo dňa 28.02.2008 bol uložený odsúdenému nepodmienečný trest odňatia slobody na 20 rokov v III. NVS, pričom bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona; dňa 17.03.2021 došlo k zmene väznice z III. NVS na ústav na výkon trestu so stredným stupňom

stráženia na ústav na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia; ochranný dohľad na 1 rok, obmedzenie: 1x v kalendárnom týždni hlásiť sa u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho pobytu.

Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp.zn. 1T/49/06 bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/15/08 a súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Žilina sp.zn. 3T/102/06.

Uvedené má svoj odraz v odpise z RT, kde má celkovo 4 záznamy, okrem uvedeného aj záznam z roku 1998 s uložením podmieneného trestu, kde došlo k osvedčeniu.

Zo hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Prešov vyplýva, že odsúdený je slobodný, bezdetný, pôvodným povoláním opravár strojov a poľnohospodárskych zariadení, pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody bol nezamestnaný. Odsúdený bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát. Odsúdený bol predvedený do výkonu väzby dňa 10.12.2005 príslušníkmi Policajného zboru do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Žilina. Väzbu vykonal v štandardnom režime. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby bolo na požadovanej úrovni, nedovolennej činnosti sa nedopúšťal. Do pracovného procesu zaradený nebol. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Väzba ukončená dňa 28.02.2008. Dňa 18.03.2008 začal menovaný vykonávať trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Iľava, kde mu bola v maximálnom stupni stráženia stanovená diferenciačná skupina „C“. Správanie a vystupovanie odsúdeného bolo prevažne na požadovanej úrovni, osobnej i kolektívnej hygiene venoval náležitú pozornosť, v osobných veciach udržiaval poriadok. K personálu ústavu sa správal slušne a úctivo. Evidujeme zápisy týkajúce sa prechovávaní nepovolených vecí v osobnej skrínke odsúdeného. Uvedené nedostatky boli riešené v kompetencii príslušného pedagóga. Odsúdený vo voľnom čase sledoval televízne vysielanie, čítal dostupnú tlač a literatúru, vykonával športové aktivity a zúčastňoval sa vychádzok. Evidujeme aj kladný poznatok zo dňa 02.12.2008, kedy sa odsúdený v čase svojho osobného voľna zúčastnil brigády pri nosení osobných skriniek na IV. sektore. Pracovne bol zaradený na viacerých pracoviskách v ústave. Sociálny kontakt s blízkymi osobami neudržiaval. Odsúdený bol dňa 11.02.2010 premiestnený na ďalší výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, kde bol zaradený do „C“ diferenciačnej skupiny v rámci ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Adaptácia v tamom ústave prebehla bez pozoruhodností a bez maladaptívnych prejavov. Správanie a vystupovanie odsúdeného v diferenciačnej skupine „C“ k personálu bolo na požadovanej úrovni. Poriadok v osobných veciach, ustrojovaciú disciplínu a osobnú hygienu dodržiaval. Z dôvodu plnenia programu zaobchádzania a kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti mu bola dňa 19.04.2011 umiestňovacou komisiou zmenená diferenciačná skupina z „C“ na „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného v „B“ diferenciačnej skupine spočiatku nebolo na požadovanej úrovni. V pedagogickej dokumentácii odsúdeného evidujeme väčší počet negatívnych poznatkov, ktoré sa týkali porušovania ustrojovacej disciplíny, poriadku na cele a v osobných veciach odsúdeného, porušovanie zásad slušného správania a bezpečnosť a ochranu pred požiarmi a porušovanie ústavného poriadku. Dňa 15.04.2010 a dňa 14.05.2012 sa odsúdený opakovane dostal do verbálneho a následne fyzického konfliktu s iným odsúdeným. Dňa 11.01.2012 sa odsúdený snažil získať pre seba neoprávnenú výhodu a to tak, že chcel poslať povolenie na balík s potravinami a vecami osobnej potreby na rodinného príslušníka iného odsúdeného. Dňa 29.01.2012 odsúdený na vychádzke nemal pri sebe preukaz odsúdeného, čím porušil ústavný poriadok. Dňa 03.12.2012 nedodržiaval bezpečnosť a ochranu pred požiarmi a pokúsil sa opieť klobásu horiacimi novinami nad umývadlom. Dňa 04.04.2012, 28.06.2012 a taktiež aj dňa 25.10.2012 odsúdený nemal uložené veci v osobnej skrínke podľa určeného vzoru. Dňa 16.2.2013, 25.5.2013 a opakovane aj dňa 29.10.2013 a 06.11.2013 odsúdený porušil ustrojovaciú disciplínu. Dňa 11.04.2018 odsúdený nedodržiaval časový harmonogram dňa, kedy počas dňa spal neustrojený na neupravenom lôžku. Všetky tieto negatívne poznatky boli riešené v kompetencii príslušného pedagóga. Odsúdeného správanie sa postupom času stabilizovalo, začal plniť program zaobchádzania v diferenciačnej skupine „B“, o čom svedčí päť kladných poznatkov evidovaných v osobnej karte odsúdeného, kedy sa odsúdený aktívne zúčastňoval upratovacích a čistiacich prác na oddiele v období december 2015, júl, október 2016 a júl, december 2017. Svoj voľný čas trávil zmysluplne, bol členom stolnotenisového a fitness krúžku. Pravidelne sa zúčastňoval kvízov, prednášok a športových súťaží. Rád čítal knihy a časopisy, sledoval televízne a počúval rozhlasové vysielanie. Počas výkonu trestu v maximálnom stupni stráženia bol zaradený na viacerých pracoviskách v rámci ústavu. Jeho pracovná morálka a vystupovanie

voči osobám, s ktorými prichádzal do kontaktu, boli hodnotené kladne. Pracovné postupy a normy dodržiaval o čom svedčia štyri kladné poznatky za obdobie august 2017, jún 2018, január a máj 2019 a taktiež šesť disciplinárnych odmien za vzorné plnenie pracovných povinností v období jún 2011, september 2012, marec 2017, jún 2018, jún 2019 a júl 2020. Evidujeme aj jednu disciplinárnu odmenu zo dňa 13.09.2012 za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného. Odsúdený sociálny kontakt počas výkonu trestu v maximálnom stupni stráženia udržiaval prevažne so svojim otcom, snažil sa aj o kontakt so svojou matkou a súrodencami, ktorí po čase prestali s odsúdeným komunikovať. O návštevy a telefonovanie nežiadal z viacerých dôvodov (zlá finančná situácia v rodine, nezáujem zo strany príbuzných). Žiadosti na balík využíval pravidelne. Dňa 17.03.2021 OS Ružomberok vyhovel žiadosti odsúdeného o zmenu spôsobu výkonu trestu a rozhodnutím pod SP. zn. 8Nt/10/2021 ho preradili z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia. Po absolvovaní pobytu v nástupnej cele, kde absolvoval sériu prednášok a poučení, bol umiestnený do diferenciacnej skupiny „B“ v rámci ústavu so stredným stupňom stráženia. Odsúdený sa pomerne dobre adaptoval na podmienky výkonu trestu v strednom stupni stráženia. Vo vzťahu k iným odsúdeným neboli evidované žiadne nedostatky, v skupine odsúdených sa prejavoval prispôsobivo. Sklony k agresívnemu a impulzívnemu správaniu neboli zaznamenané. Poriadok v osobných veciach a ustrojovaciú disciplínu dodržiaval. Zásady osobnej hygieny si osvojil. Správanie a vystupovanie odsúdeného k personálu bolo na požadovanej úrovni. Do kultúrno-osvetovej a vzdelávacej činnosti sa zapájal v primeranej miere. Vo voľnom čase sledoval televízne a počúval rozhlasové vysielanie, čítal knihy a časopisy, hrával spoločenské hry a lúštil krížovky. Sporadicky využíval ponuku väzenskej knižnice. Snažil sa voľný čas tráviť aktívne. Pracovne zaradený bol na viacerých pracoviskách v ústave, kde si vždy plnil svoje pracovné povinnosti. Jeho pracovná morálka bola hodnotená kladne, o čom svedčia štyri disciplinárne odmeny v období marec, december 2022, jún 2023 a marec 2024. Sociálny kontakt sa odsúdený pokúšal nadviazať so svojim otcom predovšetkým prostredníctvom korešpondencie, no bez odozvy. Vzťahy v rodine sú poznačené trestnou činnosťou odsúdeného, vzhľadom na dĺžku trestu a dobu odlúčenia je revitalizácia rodinných vzťahov otázna. Odsúdený udržiaval písomný kontakt so svojimi priateľmi, ktorí ho vo výkone trestu podporovali aj balíkmi. Odsúdený počas výkonu trestu v ústave so stredným stupňom stráženia aktívne spolupracoval pri plnení stanoveného programu zaobchádzania a stanovené ciele plnil. Dňa 13.08.2024 OS Ružomberok vyhovel žiadosti odsúdeného o zmenu spôsobu výkonu trestu a rozhodnutím pod sp. zn. 14Nt/19/2024 ho preradili z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Na základe tohto rozhodnutia bol menovaný dňa 21.08.2024 premiestnený

do oddelenia výkonu trestu v D. Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov. Po absolvovaní pobytu v nástupnom oddiele bol odsúdený zaradený do výchovného kolektívu s „B“ diferenciacnou skupinou. Správanie a vystupovanie odsúdeného možno po premiestnení hodnotiť ako bezproblémové, nariadenia a príkazy plní, ústavný poriadok neporušuje. V komunikácii je slušný, snaží sa o spoluprácu. V kolektíve odsúdených je znášanlivý, konflikty nevyvoláva. Voľný čas sa odsúdený snaží tráviť aktívne a zmysluplne.

Venuje sa čítaniu kníh a časopisov, sledovaniu televízneho a počúvaniu rozhlasového vysielania, hráva spoločenské hry a lúšti krížovky. V období od 23.09.2024 do 22.04.2025 bol odsúdený umiestnený vo výstupnom oddiele, ktorý je zriadený v rámci projektu „Šanca na návrat 2“ s cieľom plynulého prechodu do občianskej spoločnosti. Hlavným cieľom výstupného oddielu je príprava odsúdených na život po prepustení z výkonu trestu, zníženie rizika sociálneho vylúčenia a zvýšenie kompetencií pri uplatnení sa na trhu práce. Aktivity realizované vo výstupnom oddiele sú zamerané na korekciu nereálnych očakávaní odsúdeného súvisiacich s prepustením na slobodu, na podporu procesu zmeny, na motiváciu k vedeniu života bez trestnej činnosti a na tvorbu plánov sociálneho začlenenia po prepustení. Menovaný v rámci výstupného oddielu absolvoval moduly, ktoré boli zamerané na oblasti: sociálna komunikácia, sebapoznávanie, finančná gramotnosť, závislosti a rodinné vzťahy. Počas realizovaných aktivít sa odsúdený správal slušne a disciplinovane. Odsúdenému počas umiestnenia vo výstupnom oddiele bolo umožnené päťkrát opustenie ústavu. V mesiaci november, december 2024 a február 2025 bolo odsúdenému povolené opustenie ústavu v zmysle § 65 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za účelom návštevy kultúrnych, športových a osvetových podujatí. V mesiaci november 2024 bolo odsúdenému povolené opustenie ústavu v zmysle § 65 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za účelom vybavovania osobných dokladov. Od 22.04.2025 je odsúdený opäť umiestnený vo výchovnom kolektíve s „B“ diferenciacnou skupinou. Menovaný je pracovne zaradený do vnútornej prevádzky

ústavu ako upratovač. Jeho pracovná morálka a pridelené pracovné úlohy sú hodnotené kladne, o čom svedčí aj disciplinárna odmena zo dňa 04.02.2025, taktiež kladný poznatok zo dňa 18.02.2025 a priznaný osobný príplatok vo výške 50% zo dňa 04.04.2025. Sociálny kontakt aktuálne neudržiava s nikým z rodiny. S priateľmi je v korešpondenčnom kontakte. Odsúdený bol celkovo vo výkone trestu odňatia slobody dvanásťkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty vykázané nemá. K spáchanej trestnej činnosti sa odsúdený stavia kriticky a ľutuje čoho sa dopustil. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Chronológia udelených disciplinárnych odmien: 1. Dňa 23.06.2011 - pochvala za aktívnu výpomoc na pracovisku Šitie – Prokion, 2. Dňa 13.09.2012 – pochvala za vzorné plnenie pracovných povinností na pracovisku SCAME-SK 3. Dňa 20.10.2016 – pochvala za všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, 4. Dňa 09.03.2017 – pochvala za plnenie pracovných povinností, 5. Dňa 20.06.2018 - pochvala za plnenie pracovných povinností, 6. Dňa 25.06.2019 - pochvala za plnenie pracovných povinností, 7. Dňa 01.07.2020 – pochvala za plnenie pracovných povinností, 8. Dňa 02.03.2022 - pochvala za plnenie pracovných povinností, 9. Dňa 08.12.2022 - pochvala za plnenie pracovných povinností, 10. Dňa 09.06.2023 - pochvala za plnenie pracovných povinností, 11. Dňa 11.03.2024 - pochvala za plnenie pracovných povinností, 12. Dňa 04.02.2025 – povolenie prijatia balíka do hmotnosti 5kg za plnenie pracovných povinností. Odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, lehotu na podmienené prepustenie je u odsúdeného aktuálne dodržaná. Vzhľadom na vyššie uvedené riaditeľ odporúča podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. V prípade podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody odporúča probačný dohľad. Zároveň z dôvodu identifikácie rizikových faktorov, ktoré boli primárnou príčinou vedúcou k spáchaniu trestnej činnosti, odporúča uloženie primeraných obmedzení a povinností počas plynutia skúšobnej doby odsúdeného, spočívajúcich v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Zároveň sa v zmysle § 415 ods. 3 Trestného poriadku pripájam k žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený A. B. na verejnom zasadnutí žiadal, aby súd vyhovel jeho žiadosti a aby ho podmienené prepustil z výkonu trestu odňatia slobody. Uviedol, že ľutuje to, čo spáchal v minulosti a už nechce, aby sa v živote ešte niečo také stalo. Išiel by do ubytovne BED a tam by mu dali aj zamestnanie, nejaké manuálne stavbárske fyzické práce. Časť škody už zaplatil, už len cca 1.800 Eur mu ostáva zaplatiť. Nechce už piť, 20 rokov už nepije.

Znalkyňa PhDr. Antónia Solárová, PhD. na verejnom zasadnutí pri výsluchu k obsahu jej znaleckého posudku uviedla, že aj v stave za triezva i za bežných podmienok každodennej záťaže má odsúdený tendenciu reagovať impulzívne, podráždene, čím možno hodnotiť jeho sebaovládanie ako významne narušené. Uvedené je u neho pravdepodobne dôsledkom práve mnohoročného konzumu alkoholu, ktorý sa prejavuje narušením ovládania emócií. Vysoká miera u odsúdeného bola zistená v súvislosti s jeho potlačenou agresivitou. Jeho sebaovládanie v extrémne napätej životnej situácii bude vysoko pravdepodobne narušené a bude mať potrebu reagovať s ventiláciou tohto napätia skôr navonok. Uvedené je možno čiastočne ešte korigovať prípadne užívaním liekov. Ide o najvýraznejšiu odchýlku celkovo u odsúdeného práve v zložke afektivity. Čo sa týka zistenej patologickej efektivity odsúdeného, ide o trvalú zložku osobnosti, ktorá sa nedá zmeniť ani vynúteným prostredím, to znamená, miera afektivity zostáva trvalo narušená, to sa aj preukázalo v znaleckom vyšetrení, to čo sa mnohoročným pobytom a výkonom trestu zmenilo je miera sebaovládania a teda správania odsúdeného, nie jeho miera emočnej labilitu. Dlhoročným konzumom alkoholu sa u akejkolvek osobnosti rozpadajú jej nie len vyššie city, ale aj úroveň morálnych hodnôt, označuje sa to termínom alkoholická charakteropatia, resp. depravačný trend osobnosti, to znamená že mnohoročným pitím alkoholu, osobnosť upadá, alkohol je u neho na prvom mieste, tým sa stáva miera jeho akceptácie celospoločenských noriem nižšou, osobnosť práve kvôli nekontrolovanému alkoholu nerešpektuje bežné spoločenské normy a úroveň jej morálnej cenzúry, to znamená rozlišovanie toho čo je trestnoprávne v poriadku a čo už nie, miera je významne posunutá v neprospech spoločnosti. Možno teda predpokladať, že práve u odsúdeného opätovným začlenením sa do delikventnej subkultúry, že je jeho rodinné zázemie trvalo narušené, že je vylúčený zo spoločnosti dlhoročným pobytom vo väzení, ho povedie opäť k páchaniu trestnej činnosti tým, že sa nebude vedieť zaradiť kvôli bariéram spoločnosti. Za najvýznamnejšie negatívne faktory u odsúdeného hodnotila faktory z oblasti osobnosti odsúdeného a to jeho osobnosť ako emočne labilnú a antisociálnu, osobnosť s mentálnym postihom na úrovni pásma podpriemeru, čo je vysoko-pravdepodobne trvalo konštantné a nezmeniteľné ostatným výkonom trestu ani inou formou

odbornej intervencie. Za významne negatíva znalkyňa hodnotila sociálne faktory u odsúdeného a to jeho socioekonomický status, sociálnu izoláciu, jeho vyradenie sa z rodinného sociálneho prostredia a napokon faktor kriminogénny, ako súčasne slabo priemerný postoj odsúdeného ku skutku. Čo sa týka pozitívnych faktorov resocializácie u odsúdeného znalkyňa uviedla, že dlhoročným prostredím boli získané isté pracovné návyky, sú u neho nadobudnuté pozitívne hodnotenia počas výkonu trestu a z osobnostnej zložky došlo vlastne k vynútenej abstinencii. Celkovo však prevládajú riziká najmä na úrovni osobnosti u odsúdeného, tie možno eliminovať napríklad nariadením zákazom pitia alkoholu a ostatnými bežnými nariadenými opatreniami v prípade prepustenia z výkonu. Limitom pre efekt terapeutickú starostlivosť je okrem osobnosti odsúdeného aj jeho podpriemerná mentálna úroveň. Na základe toho, čo udal pri znaleckom vyšetrowaní odsúdený, nedochádzalo k žiadnej psychiatrickej ani psychologickú starostlivosť dlhoročne vo výkone, tiež nebol začlenený do programu, či už skupinového, preto predpokladá, že úplná absencia by mohla čiastočne dopomôcť k vyššej miere sebaovládania a ovplyvniť zložku narušenej afektivity u osobnosti odsúdeného za podmienky jeho trvalej abstinencie alkoholu. Nešlo by zrejme o podstatné ovplyvnenie osobnosti, ale doposiaľ tam absentuje jeden z faktorov prevýchovy. Osobnosť odsúdeného vykazuje trvalo anomálne, to znamená obvykle minimálne ovplyvniteľné rysy, antisociálnosti a emočnej lability, takéto osoby nie sú schopné mať reálny nadhľad na seba, ani si osvojiť podmienky, či možnosti tréningu sebaovládania a zároveň podpriemerný intelekt umožňuje iba čiastočné adekvátne porozumenie efektu tréningu sebaovládania. V rozhovore týkajúceho sa obáv odsúdeného, v čom by mohol zlyhať po aktuálnom prepustení z výkonu uviedol, že si je vedomý rizika toho, aby nezačal opäť konzumovať alkohol. Efekt prevýchovy hodnotila vo všeobecnosti na stupnici od vysokého ako aktuálne priemerný to znamená, že je tu možnosť teoreticky ďalším výkonom trestu buď aktuálnu úroveň dodržať, prípadne ešte zvýšiť. K vyššiemu efektu by mohla prispieť psychoterapeutická starostlivosť u odsúdeného zameraná na tréning sebaovládania, na zmenu sebaovládania a v prípade uplynutia trestu už spomínaný prípadný efekt nariadenia zákazu pitia alkoholu, predpoklad, že nejaké iné významné faktory u odsúdeného už nebudú zohrávať nejakú významnejšiu mieru v prospech resocializácie. Konštatovala, že na základe spisu, na základe predošlých vecí, ako aj na samotný postoj odsúdeného, ktorý sa výrazne menil od počiatočného nepriznania sa k trestnej činnosti cez rôzne formy vyvíjania sa až k aktuálnemu jej pohľadu, je postoj odsúdeného k spáchanému skutku slabo priemerne kritický. Hoci sa odsúdený k uvedenému konaniu priznáva, vždy pretrvávajú menej kritický nadhľad na jeho správanie a na tie dôsledky, ku ktorým ho konanie viedlo, a doposiaľ u neho pretrval vylúčený nejaký motív úmyslu zabíjať. To znamená že z forenzne psychiatrického hľadiska uvedené nie je jednoznačne kritické vo vzťahu k spáchanému trestnému činu a postoj odsúdeného. K záveru hodnotenia z ústavu, v kontexte počas výkonu trestu odňatia slobody, ktoré je kladné v zásade pozitívne, uviedla, že správanie osoby odsúdeného vo výkone potvrdzuje to, že pokiaľ sú podmienky materiálne, pokiaľ je dohľad trvalý, nátlak formou nejakých sankcií, tak osoba je schopná toto svoje správanie dostatočne eliminovať. Určite teda efekt výkonu doposiaľ hodnotí pozitívne. Je vysoko pravdepodobné, že odsúdený bude aj po ostatnom uplynutí trestu naďalej odchádzať ako osoba vysoko riziková a nemožno čakať, aby efekt trestu zmenil niečo iné ako správanie u odsúdeného s takouto osobnostnou výbavou.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že z hodnotiacej správy ÚVV a ÚVTOS Prešov je odsúdený hodnotený zásadne kladne, evidovaných má 12 disciplinárnych odmiern, disciplinárne potrestaný nebol, avšak boli zistené aj viaceré negatívne poznatky, ktoré však neboli riešené v režime disciplinárnych konaní. Podľa jeho názoru, znalecký posudok závažným spôsobom modifikuje hodnotiacu správu ÚVV a ÚVTOS Prešov a celkovo posúdenie vzťahu k odsúdenému. Poukázal, že u odsúdeného je prítomné narušené sebaovládanie, podráždenosť, vzťah k agresivite, pričom najmä v závažných napätých situáciách možno očakávať od neho neadekvátne správanie, panické reakcie a výbušnosť. Zároveň poukázal na skutočnosť, že samotná prevýchova odsúdeného je hodnotená ako priemerná s priemerne dosiahnutou mierou nápravy, s tendenciou dosiahnuť lepšiu mieru nápravy v prípade ďalšieho výkonu trestu. Odsúdený preukazuje menej adekvátny nadhľad na svoje konanie z minulosti. Uviedol, že zo znaleckého posudku plynie, že sú zhmotnené skôr znaky postpenitenciárnej prognózy smerujúce k zvýšenej možnosti jeho správania a páchania trestnej činnosti. Má za to, že toho času nie je možné očakávať u odsúdeného, že povedie riadny život a je potrebné na neho pôsobiť ďalším výkonom trestu. Navrhol žiadosť o podmienené prepustenie odsúdeného zamietnuť.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona, osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 68 ods. 1 veta prvá, druhá Trestného zákona, pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4.

Odsúdený vykonáva tento trest nepretržite so započítaním výkonu väzby od 10.12.2005 do 28.02.2008. Väzba bola odsúdenému započítaná uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 3T/102/2006-1093 zo dňa 31.03.2008. Doposiaľ vykonal trest v dĺžke devätnástich rokov, deviatich mesiacov a 21 dní. Formálne predpoklady na podmiennečné prepustenie boli splnené 10.12.2020.

Odsúdený však podľa názoru súdu splnil len formálne podmienky na podmiennečné prepustenie a to uplynutie doby. Súd má za to, že nesplnil ďalšie podmienky na podmiennečné prepustenie. Vykonanie zákonom stanovenej časti trestu však nie je jedinou zákonom požadovanou podmienkou, splnenie ktorej sa pre možnosť podmiennečného prepustenia vyžaduje. Odsúdený nemá po vykonaní stanovenej časti trestu na podmiennečné prepustenie nárok, ale preto, aby mohol (nie musel) byť z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, musí byť súčasne zistené, že plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a súčasne musí z uvedených skutočností plynúť, že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený teda musí plnením svojich povinností a svojím správaním v podstate preukázať, že v jeho prípade je odpykanie aj kratšej, než pôvodne uloženej doby trestu postačujúce a účel trestu bol v jeho prípade dosiahnutý.

To, či sa odsúdený polepšil (čo je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti) je možné zisťovať prakticky len z jeho vonkajších prejavov a jeho správania, teda z toho, ako si vo výkone trestu plnil svoje povinnosti a aké bolo jeho celkové správanie, vrátane jeho postoja k trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený trest, ktorý vykonáva. To je zistiteľné okrem prejavov odsúdeného predovšetkým z hodnotenia ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest vykonáva ako aj zo znaleckého posudku, ktorý bolo vzhľadom na skutok, ktorý spáchal odsúdený potrebné nariadiť. Podľa hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Prešov je resocializačná prognóza u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika trestnej činnosti CRA menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Napriek tomu, že odsúdený bol 12-krát disciplinárne odmenený a nebol nikdy disciplinárne potrestaný z predloženej správy vyplýva, že v pedagogickej dokumentácii odsúdeného evidujú väčší počet negatívnych poznatkov, ktoré sa týkali porušovania ustrojovacej disciplíny, poriadku na cele a v osobných veciach odsúdeného, porušovanie zásad slušného správania a bezpečnosť a ochranu pred požiarimi a porušovanie ústavného poriadku.

Súd poukazuje prvom rade na závažnosť spáchaného skutku, za ktorý trest odňatia slobody odsúdený vykonáva. Aj keď hodnotenie z ústavu na výkon trestu je veľmi dôležitým a podstatným dôkazom pri podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, nie je dôkazom jediným, aj keď odsúdený preukázal polepšenie najmä plnením pracovných povinností. Je potrebné uviesť, že súd posudzuje komplexne celý priebeh výkonu trestu odňatia slobody ako aj osobnosť, postoj, postpeniteciárnu prognózu odsúdeného. Osobitne však treba poukázať na výsluch znalkyne, z ktorej jednoznačne vyplýva, že problémom je osobnostná charakteristika odsúdeného s dôrazom na jeho afektivitu, ktorá je nemenná a je značným limitom k tomu, aby mohlo dôjsť k hlbšej, významnejšej, silnejšej prevýchove, ako aj prognóze. Tak ako konštatovala znalkyňa, u odsúdeného je výrazne zmenená a ovplyvnená osobnosť dlhodobým užívaním alkoholu, jeho povahové rysy a reakcie sú nevyspytateľné a vo vzťahu k pozitívnemu hodnoteniu z ústavu znalkyňa uviedla, že ide o prostredie s materiálным vybavením, prísnyimi pravidlami a dohľadom, kde odsúdený vie fungovať, avšak na slobode je jeho prognóza neistá a prevládajú negatívne faktory vo vzťahu k prognóze, pričom odsúdenému chýba aj výraznejšie sa vysporiadanie so svojou trestnou minulosťou a trestnou činnosťou. V podrobnostiach súd odkazuje na vyššie rozpísané skutočnosti plynúce z výsluchu znalkyne, kde znalkyňa veľmi podrobne popisala jednak osobnostné limity pre prevýchovu a resocializáciu a jednak negatívne faktory prognózy.

Osobnostná charakteristika odsúdeného, len priemerný stupeň prevýchovy ako aj vnútorný postoj odsúdeného v spojení so skutočnosťami, ktoré vyplynuli tak z výsluchu odsúdeného ako aj z výsluchu znalkyne predstavujú aj v súčasnosti zvýšené riziko recidívy. Odsúdený nemá stále rodinné zázemie, nemá zabezpečené stále bydlisko, hoci tieto skutočnosti odsúdený proklamoval. Ide len o hypotézy, ktoré ničím odsúdený nepodložil a súd nemá reálne preukázaný prísľub zamestnania a bývania a to trvalého a stabilného. Tieto skutočnosti majú zásadnú relevanciu pri začleňovaní sa odsúdeného do spoločnosti po prípadnom podmieničnom prepustení. A teda súd má za to, že nemožno od odsúdeného reálne očakávať, že po prepustení by viedol riadny život.

Vzhľadom na uvedené je možné konštatovať, že správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, je skôr prispôsobením sa podmienkam výkonu trestu ako prejavom výrazného polepšenia odsúdeného. O tom svedčí napokon nielen záver plynúci zo spomínaného hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Prešov, v ktorom sa uvádza, že resocializačná prognóza odsúdeného sa javí ako menej priaznivá a riziko recidívy do budúcnosti je stredné, ale aj výsluch znalkyne, z ktorého je zrejmé, že postpeniteciárna prognóza je skôr negatívna, pričom uvedené je potrebné hodnotiť v kontexte s trestnou minulosťou odsúdeného a závažnosťou spáchanej trestnej činnosti, preto súd jeho žiadosť o podmieničné prepustenie zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu. Sťažnosť má odkladný účinok.